Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 1. augusta 2025*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Duševné vlastníctvo – Ochranné známky – Smernica (EÚ) 2015/2436 – Aproximácia právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok – Článok 10 ods. 3 písm. b) – Práva z ochrannej známky – Právo zakázať tretím osobám ponúkať tovary, uvádzať ich na trh alebo ich na tieto účely skladovať pod týmto označením – Obchodná platforma – Tovary ponúkané na predaj z iného členského štátu, ako je členský štát, v ktorom je ochranná známka chránená – Pojem ‚skladovanie‘“

Vo veci C-76/24,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) z 23. januára 2024 a doručený Súdnemu dvoru 1. februára 2024, ktorý súvisí s konaním:

Tradeinn Retail Services S.L.

proti

PH,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory C. Lycourgos, sudcovia S. Rodin, N. Piçarra, O. Spineanu–Matei (spravodajkyňa) a N. Fenger,

generálny advokát: D. Spielmann,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– PH, v zastúpení: T. Kiphuth a N. Tretter, Rechtsanwälte,

– Európska komisia, v zastúpení: P. Němečková a G. von Rintelen, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 27. marca 2025,

* Jazyk konania: nemčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 10 ods. 3 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. EÚ L 336, 2015, s. 1).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Tradeinn Retail Services S.L. (ďalej len „TRS“) a PH, majiteľom nemeckých ochranných známok pre potápačské prístroje a vybavenie, vo veci žaloby o zdržanie sa používania označení zhodných s týmito ochrannými známkami pre potápačské vybavenie.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 10 smernice 2015/2436 s názvom „Práva z ochrannej známky“ stanovuje:

„1. Zápisom ochrannej známky nadobúda majiteľ výlučné práva k nej.

2. Bez toho, aby boli dotknuté práva majiteľov nadobudnuté predo dňom podania alebo dňom práva prednosti zapísanej ochrannej známky, má majiteľ uvedenej zapísanej ochrannej známky právo zabrániť všetkým tretím osobám, ktoré nemajú jeho súhlas, aby v obchodnom styku používali v súvislosti s tovarmi alebo službami akékoľvek označenie, ak:

a) označenie je zhodné s ochrannou známkou a používa sa v súvislosti s tovarmi alebo službami, ktoré sú zhodné s tými, pre ktoré je ochranná známka zapísaná;

b) označenie je zhodné s ochrannou známkou alebo je jej podobné a používa sa v súvislosti s tovarmi alebo službami, ktoré sú zhodné s tovarmi alebo službami, pre ktoré je ochranná známka zapísaná, alebo sú im podobné, pokiaľ existuje pravdepodobnosť zámeny na strane verejnosti; pravdepodobnosť zámeny zahŕňa pravdepodobnosť asociácie označenia s ochrannou známkou;

c) označenie je zhodné s ochrannou známkou alebo je jej podobné bez ohľadu na to, či sa používa v súvislosti s tovarmi alebo službami, ktoré sú zhodné s tovarmi alebo službami, pre ktoré je ochranná známka zapísaná, alebo sú im podobné alebo nepodobné, ak má táto ochranná známka v členskom štáte dobré meno a ak používanie tohto označenia bez náležitého dôvodu neoprávnene ťaží z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena tejto ochrannej známky, alebo im je na ujmu.

3. Podľa odseku 2 možno zakázať najmä:

a) umiestňovať označenie na tovary alebo na ich obal;

b) ponúkať tovary alebo ich uvádzať na trh alebo ich na tieto účely skladovať pod týmto označením alebo ponúkať či poskytovať takto označené služby;

…

e) používať označenie v obchodnej korešpondencii a v reklame;

…“

Nemecké právo

4 Ustanovenie § 14 ods. 2 a 3 Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen – Markengesetz (zákon o ochrane ochranných známok a iných rozlišovacích označení) z 25. októbra 1994 (BGBl. 1994 I, s. 3082), v znení Gesetz zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2015/2436 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 16. Dezember 2015 zur Angleichung der Rechtsvorschriften der Mitgliedstaaten über die Marken (Markenrechtsmodernisierungsgesetz) (zákon, ktorým sa preberá smernica 2015/2436) z 11. decembra 2018 (BGBl. 2018 I, s. 2357) (ďalej len „MarkenG“), má za cieľ prebrať článok 10 ods. 2 a 3 smernice 2015/2436 do nemeckého práva.

5 Podľa § 14 ods. 2 prvého pododseku bodu 1 MarkenG sa zakazuje tretej osobe bez súhlasu majiteľa ochrannej známky používať v obchodnom styku v súvislosti s tovarmi alebo službami označenie, ktoré sa zhoduje s ochrannou známkou pre tovary alebo služby, ktoré sú zhodné s tými, pre ktoré je ochranná známka chránená.

6 Podľa § 14 ods. 3 bodov 1, 2 a 6 MarkenG ak sú splnené podmienky uvedené v odseku 2 tohto článku, zakazuje sa najmä umiestňovať označenie zhodné s ochrannou známkou na tovary, ich obaly alebo ich balenia, ponúkať tovary, uvádzať ich na trh alebo ich mať na tieto účely v držbe pod týmto označením, ako aj používať takéto označenie v obchodnej korešpondencii alebo v reklame.

7 Ustanovenie § 14 ods. 5 MarkenG stanovuje:

„Majiteľ ochrannej známky môže v prípade hrozby opakovaného konania podať žalobu o zdržanie sa konania voči každému, kto používa označenie v rozpore s odsekmi 2 až 4. Toto právo existuje aj v prípade, že porušenie hrozí po prvýkrát.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

8 PH je majiteľom dvoch nasledujúcich nemeckých obrazových ochranných známok obsahujúcich slovné prvky (ďalej len „predmetné ochranné známky“):

9 Predmetné ochranné známky boli zapísané na Deutsches Patent- und Markenamt (Nemecký úrad pre patenty a ochranné známky, Nemecko) okrem iného pre potápačské prístroje, potápačské obleky, potápačské rukavice, potápačské masky a dýchacie prístroje na plávanie pod vodou.

10 TRS, ktorá má sídlo v Španielsku, uverejňovala prostredníctvom svojej webovej stránky www.scubastore.com, ako aj prostredníctvom online obchodnej platformy www.amazon.de reklamu na predaj potápačského vybavenia, pričom používala označenia zhodné s predmetnými ochrannými známkami, najmä prostredníctvom fotografií výrobkov označených týmito označeniami.

11 PH podal na Landgericht Nürnberg-Fürth (Krajinský súd Norimberg-Fürth, Nemecko) žalobu, ktorou sa domáhal predovšetkým toho, aby bol spoločnosti TRS uložený zákaz používať označenia zhodné s predmetnými ochrannými známkami v Nemecku. Požadoval najmä, aby bolo spoločnosti TRS zakázané umiestňovať tieto označenia na potápačské vybavenie, ako aj na jeho obaly alebo balenia, ponúkať, vyrábať, distribuovať alebo uvádzať potápačské vybavenie na trh pod týmito označeniami, propagovať ich alebo ich na uvedené účely skladovať.

12 Rozsudkom z 3. februára 2022 Landgericht Nürnberg-Fürth (Krajinský súd Norimberg-Fürth) po tom, čo konštatoval, že TRS čiastočne uznala tieto návrhy, rozhodol okrem iného o uložení povinnosti TRS zdržať sa ponúkania predaja alebo propagácie potápačského vybavenia s označeniami, ktoré sú zhodné s predmetnými ochrannými známkami.

13 Na základe odvolania PH Oberlandesgericht Nürnberg (Vyšší krajinský súd Norimberg, Nemecko) rozsudkom z 29. novembra 2022 rozhodol, že skutočnosť, že TRS je usadená v Španielsku a že v tomto členskom štáte skladuje dotknuté výrobky, nebráni tomu, aby bol tento podnik odsúdený za nezákonnú držbu výrobkov s označeniami, ktoré sú zhodné s týmito ochrannými známkami, na účely ich ponúkania na predaj alebo uvedenia na trh v Nemecku. Tento súd uložil TRS povinnosť, aby sa zdržala ponúkania alebo propagácie potápačského vybavenia s týmito označeniami „a distribúcie alebo držby na vyššie uvedený účel“.

14 S cieľom napadnúť toto rozšírenie rozsahu príkazu vydaného v prvostupňovom konaní podala TRS proti tomuto rozsudku opravný prostriedok „Revision“ na Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko), vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

15 Podľa tohto súdu držba tovarov na účely ich ponúkania alebo uvedenia na trh, ako je uvedené v § 14 ods. 3 bode 2 MarkenG, obsahuje materiálny prvok spočívajúci v držbe a prvok úmyselnosti, teda vôľu uviesť tieto výrobky na trh.

16 Vnútroštátny súd vyjadruje pochybnosti, pokiaľ ide o výklad tohto ustanovenia vzhľadom na článok 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436.

17 V prvom rade tento súd zdôrazňuje, že podľa zásady teritoriality je ochrana ochrannej známky zapísanej v Nemecku obmedzená na územie tohto členského štátu a že postihované môžu byť len úkony vykonané na tomto území. Pýta sa, či vzhľadom na túto zásadu teritoriality článok 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436 umožňuje majiteľovi ochrannej známky chránenej v jednom

členskom štáte zakázať tretej osobe, aby v inom členskom štáte skladovala tovary s označením, ktoré je zhodné s touto ochrannou známkou z dôvodu, že tieto tovary sú určené na ponúkanie na predaj alebo uvedenie na trh v členskom štáte, v ktorom je táto ochranná známka chránená.

18 Podľa uvedeného súdu možno toto ustanovenie vykladať dvoma spôsobmi. Podľa prvého výkladu, založeného na uvedenej zásade teritoriality, skladovanie tovarov s týmto označením v inom členskom štáte, než je členský štát ochrany, neporušuje dotknutú ochrannú známku, a to ani v prípade, že cieľom tohto skladovania je ponúkať na predaj alebo uviesť tieto výrobky na trh v členskom štáte ochrany.

19 Podľa druhého výkladu, ak sú dotknuté výrobky skladované v inom členskom štáte, než je členský štát ochrany, s cieľom ponúknuť ich na predaj alebo uviesť ich na trh pod uvedeným označením v členskom štáte ochrany, k porušeniu národnej ochrannej známky dochádza.

20 V druhom rade sa vnútroštátny súd pýta, či sa má použitie slovesa „besitzen“ (držať) v nemeckom znení článku 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436 vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie vyžaduje, aby tretia osoba mala priamy prístup k dotknutým výrobkom, alebo či stačí, aby táto tretia osoba mohla ovplyvniť osobu, ktorá takýto prístup má.

21 V tejto súvislosti vnútroštátny súd uvádza, že podľa nemeckého práva zahŕňa pojem „Besitz“ (držba) tak „priamu držbu“, ako aj „nepriamu držbu“. Priamou držbou sa rozumie faktická moc nad vecou, ktorá by zanikla, ak by sa držiteľ vzdal alebo stratil faktickú kontrolu nad touto vecou. Ak má osoba vec v držbe dočasne, na základe práva alebo povinnosti voči tretej osobe, táto tretia osoba je považovaná za „nepriameho držiteľa“. Ak teda predávajúci odovzdá dopravcovi vec, ktorá bola predaná, dopravca sa stane priamym držiteľom a predajca nepriamym držiteľom.

22 Hoci je teda podľa nemeckého práva TRS možné kvalifikovať ako „nepriameho držiteľa“, uvedený súd má pochybnosti o tom, či to tak je aj z hľadiska článku 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436. V tejto súvislosti uvádza, že právna úprava Únie v oblasti ochranných známok nepoužíva vo všetkých jazykových verziách pojmy, ktoré majú rovnaký význam ako sloveso „besitzen“. Niektoré jazykové verzie totiž používajú pojmy týkajúce sa v podstate skôr skladovania než držby, čo predpokladá existenciu priameho prístupu k dotknutým tovarom. Vnútroštátny súd však nevylučuje, že z judikatúry Súdneho dvora možno vyvodiť, že pôsobnosť článku 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436 sa vzťahuje aj na nepriameho držiteľa týchto tovarov.

23 Za týchto podmienok Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Môže sa majiteľ národnej ochrannej známky podľa článku 10 ods. 3 písm. b) smernice [2015/2436] domáhať toho, aby sa tretej osobe zakázalo skladovať v zahraničí tovary porušujúce práva z ochrannej známky s cieľom ponúkať tieto tovary na predaj alebo ich uviesť na trh v krajine, kde je chránená?

2. Je pre naplnenie pojmu skladovať v zmysle článku 10 ods. 3 písm. b) smernice [2015/2436] nutná možnosť skutočného prístupu k tovaru porušujúcemu práva z ochrannej známky alebo postačuje možnosť ovplyvniť osobu, ktorá má skutočný prístup k tomuto tovaru?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

24 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436 vykladať v tom zmysle, že majiteľ ochrannej známky chránenej v členskom štáte môže zakázať tretej osobe, aby na území iného členského štátu za podmienok uvedených v článku 10 ods. 2 tejto smernice skladovala tovary pod týmto označením, s cieľom ponúkať ich na predaj alebo ich uviesť na trh v členskom štáte, v ktorom je táto ochranná známka chránená.

25 S cieľom poskytnúť odpoveď na túto otázku treba pripomenúť, že na účely výkladu ustanovenia práva Únie treba zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou [rozsudky zo 17. novembra 1983, Merck, 292/82, EU:C:1983:335, bod 12, a z 8. mája 2025, L. (Malé neobchodné zásielky), C-405/24, EU:C:2025:335, bod 28].

26 Článok 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436 v spojení s odsekom 2 tohto článku stanovuje, že majiteľ zapísanej ochrannej známky môže zabrániť všetkým tretím osobám, ktoré nemajú jeho súhlas, aby v obchodnom styku používali v súvislosti s tovarmi alebo službami akékoľvek označenie porušujúce túto ochrannú známku, a že medzi použitia, ktoré takýmto spôsobom môžu byť zakázané, patrí aj „ponúkať tovary alebo ich uvádzať na trh alebo ich na tieto účely skladovať pod týmto označením alebo ponúkať či poskytovať takto označené služby“.

27 Ako vyplýva z tohto znenia, na to, aby majiteľ uvedenej ochrannej známky mohol zakázať skladovanie tovarov pod týmto označením, je potrebné, aby tretia osoba, ktorá tieto výrobky skladuje, sledovala cieľ, ktorý spočíva v ponúkaní uvedených tovarov alebo v ich uvedení na trh (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. apríla 2020, Coty Germany, C-567/18, EU:C:2020:267, bod 45).

28 Naproti tomu toto znenie výslovne neuvádza či majiteľ ochrannej známky zapísanej v jednom členskom štáte má možnosť zakázať tretím osobám skladovať tovary pod uvedeným označením na území iného členského štátu.

29 Pokiaľ ide o kontext, do ktorého patrí článok 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436, treba pripomenúť, že ochrana vyplývajúca zo zápisu národnej ochrannej známky sa v zásade obmedzuje na územie členského štátu zápisu, takže jej majiteľ sa spravidla nemôže dovolávať ochrany mimo územia tohto štátu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. júna 1994, IHT Internationale Heiztechnik a Danzinger, C-9/93, EU:C:1994:261, bod 22, ako aj z 19. apríla 2012, Wintersteiger, C-523/10, EU:C:2012:220, bod 25).

30 Pokiaľ ide o účel výlučného práva vyplývajúceho zo zápisu ochrannej známky podľa článku 10 ods. 1 smernice 2015/2436, ten spočíva v umožnení majiteľovi dotknutej ochrannej známky chrániť svoje špecifické záujmy ako majiteľa tejto ochrannej známky, teda zabezpečiť, aby táto ochranná známka plnila vlastné funkcie. Výkon tohto práva musí byť teda vyhradený pre prípady, v ktorých používanie označenia treťou osobou zasahuje alebo je spôsobilé zasahovať do funkcií ochrannej známky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. novembra 2002, Arsenal Football Club, C-206/01, EU:C:2002:651, body 50 až 54). Medzi tieto funkcie patrí nielen základná funkcia ochrannej známky, ktorou je zaručiť spotrebiteľom pôvod predmetných tovarov alebo služieb, ale aj jej ostatné funkcie, ako najmä funkcia spočívajúca v zaručení kvality týchto tovarov a služieb, alebo komunikačná, investičná či reklamná funkcia [rozsudok z 25. januára 2024, Audi (Nosič pre logo na mriežke chladiča), C-334/22, EU:C:2024:76, bod 42 a citovaná judikatúra].

31 Tento účel a geografická pôsobnosť ochrany poskytovanej ochrannou známkou majú pre výklad článku 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436 viacero dôsledkov.

32 Po prvé majiteľ národnej ochrannej známky je oprávnený zakázať tretej osobe, aby v členskom štáte zápisu uviedla na trh tovary pod označením, ktorého používanie porušuje práva z tejto ochrannej známky, pričom však platí, že takéto tovary sa nepovažujú za uvedené na trh, ak patria do colného režimu s podmienečným oslobodením od cla, akým je režim vonkajšieho tranzitu, a neboli prepustené do voľného obehu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. novembra 2006, Montex Holdings, C-281/05, EU:C:2006:709, body 19 až 21 a citovanú judikatúru).

33 Po druhé majiteľ národnej ochrannej známky môže tretej osobe zakázať, aby na území členského štátu zápisu ponúkala tovary pod týmto označením. Majiteľ ochrannej známky tak môže namietať proti takejto ponuke, a to aj vtedy, ak sa týka tovaru prepusteného do colného režimu vonkajšieho tranzitu, pokiaľ nevyhnutne zahŕňa prepustenie týchto výrobkov do voľného obehu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. októbra 2005, Class International, C-405/03, EU:C:2005:616, bod 61).

34 Okrem toho Súdny dvor už rozhodol, že majiteľ ochrannej známky môže tretej osobe zakázať, aby najmä prostredníctvom reklamy online ponúkala tovary pod uvedeným označením, a to aj vtedy, ak sa táto tretia osoba, server internetovej stránky, ktorú používa, alebo tieto tovary nachádzajú mimo členského štátu zápisu, ak je táto ponuka alebo reklama určená spotrebiteľom nachádzajúcim sa na území tohto členského štátu. Ak by to totiž bolo inak, hospodárske subjekty, ktoré prevádzkujú elektronický obchod a ponúkajú spotrebiteľom nachádzajúcim sa na tomto území tovary, ktoré sa nachádzajú mimo uvedeného územia, by sa vyhli akejkoľvek povinnosti dodržiavať práva priznané touto ochrannou známkou, čo by narušilo potrebný účinok ochrany zaručenej smernicou 2015/2436 (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. júla 2011, L'Oréal a i., C-324/09, EU:C:2011:474, bod 62 a 63, a zo 6. februára 2014, Blomqvist, C-98/13, EU:C:2014:55, bod 32 a citovanú judikatúru).

35 Súdny dvor spresnil, že samotná dostupnosť internetovej stránky na území, na ktorom je predmetná ochranná známka chránená, nepostačuje na vyvodenie záveru, že ponuky na predaj zobrazené na tejto stránke sú určené spotrebiteľom, ktorí sa nachádzajú na tomto území. Vnútroštátnym súdom prináleží, aby v každom jednotlivom prípade posúdili, či existujú relevantné indície na vyvodenie záveru, že ponuka na predaj zobrazená na internetovej stránke alebo na online predajnej platforme dostupnej na uvedenom území, je určená spotrebiteľom, ktorí sa na tomto území nachádzajú. Medzi takéto indície patrí i to, že táto ponuka obsahuje upresnenie geografických oblastí, do ktorých je tretia osoba pripravená zaslať predmetný tovar (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júla 2011, L'Oréal a i., C-324/09, EU:C:2011:474, body 64 a 65).

36 Napokon po tretie článok 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436 umožňuje majiteľovi ochrannej známky zakázať tretej osobe nielen ponúkať a uviesť na trh tovary pod označením, ktorého používanie porušuje práva z tejto ochrannej známky, ale aj „skladovať [ich na tieto účely]", ako bolo pripomenuté v bodoch 26 a 27 tohto rozsudku. Toto ustanovenie sa teda týka skladovania takýchto tovarov treťou osobou len vtedy, ak je predpokladom ponuky alebo uvedenia na trh, ktoré je majiteľ ochrannej známky oprávnený zakázať.

37 Ako však vyplýva z bodu 34 tohto rozsudku, majiteľ ochrannej známky môže tretej osobe zakázať ponúkať, najmä prostredníctvom reklamy online, tovary pod týmto označením bez ohľadu na skutočnosť, že sa táto tretia osoba, server internetovej stránky, ktorú používa, alebo tieto tovary, nachádzajú mimo členského štátu zápisu, ak je táto ponuka určená spotrebiteľom nachádzajúcim

sa na území tohto členského štátu. V takejto situácii je tento majiteľ tiež oprávnený zakázať uvedeným tretím osobám skladovať uvedené tovary mimo tohto územia, ak toto skladovanie predstavuje etapu, ktorá predchádza vydaniu takejto ponuky alebo jej realizácii, takže ju možno považovať za uskutočnenú na tento účel.

38 V prejednávanej veci z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom vyplýva, že vo veci samej sa vzhľadom na neexistenciu dôkazov svedčiacich o opaku zdá, že online obchodná platforma www.amazon.de je určená spotrebiteľom nachádzajúcim sa na území, na ktoré sa vzťahujú predmetné ochranné známky (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. decembra 2010, Pammer a Hotel Alpenhof, C-585/08 a C-144/09, EU:C:2010:740, bod 83, ako aj z 12. júla 2011, L'Oréal a i., C-324/09, EU:C:2011:474, bod 66). Ponuky na predaj nachádzajúce sa na tejto platforme a dotknuté vo veci samej preto s výhradou overení, ktoré prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu, patria do pôsobnosti článku 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436.

39 Vzhľadom na všetky tieto úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436 sa má vykladať v tom zmysle, že majiteľ ochrannej známky chránenej v členskom štáte môže tretej osobe zakázať, aby na území iného členského štátu, za podmienok uvedených v článku 10 ods. 2 tejto smernice, skladovala tovary pod týmto označením, s cieľom ponúkať ich na predaj alebo ich uviesť na trh v členskom štáte, v ktorom je táto ochranná známka chránená.

O druhej otázke

40 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436 vykladať v tom zmysle, že na „skladova[nie]“ tovaru pod označením v zmysle tohto ustanovenia, za podmienok uvedených v článku 10 ods. 2 tejto smernice, je potrebné mať priamu a účinnú kontrolu nad týmto tovarom, alebo či stačí mať kontrolnú alebo riadiacu právomoc nad osobou, ktorá má nad uvedeným tovarom priamu a účinnú kontrolu.

41 Tento súd uviedol, že pochybnosti, ktoré odôvodňujú položenie jeho druhej otázky, vyplývajú z rozdielov medzi rôznymi jazykovými verziami článku 10 ods. 3 písm. b). Nemecká jazyková verzia tohto ustanovenia by sa mohla vykladať v tom zmysle, že „skladova[nie]“ výrobku nemusí nevyhnutne zahŕňať prístup k nemu, zatiaľ čo iné jazykové verzie toho istého ustanovenia používajú výrazy, ktoré naznačujú opak.

42 V tejto súvislosti treba uviesť, že hoci verzie článku 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436 v nemeckom jazyku („besitzen“), francúzskom („détenir“) a rumunskom jazyku („deținute“) odkazujú na držbu, iné jazykové verzie tohto ustanovenia používajú výrazy, ktoré odkazujú na myšlienku skladovania alebo uskladnenia, ako sú napríklad výrazy použité v španielskom jazyku („almacenar“), dánskom („oplagre“), anglickom („stocking“), talianskom („stoccare“) alebo švédskom jazyku („lagra“). Tieto posledné uvedené výrazy by tak mohli naznačovať, že uvedené ustanovenie sa týka konzervácie súboru tovarov, zatiaľ čo výraz „držba“ takýto kvantitatívny aspekt nenaznačuje a má širší význam.

43 Podľa ustálenej judikatúry sa v prípade rozporu medzi jazykovými verziami ustanovenia práva Únie má toto ustanovenie vykladať v závislosti od systematiky a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou (rozsudky z 27. marca 1990, Cricket St Thomas, C-372/88, EU:C:1990:140, bod 19, a z 8. mája 2025, Pielatak, C-410/23, EU:C:2025:325, bod 58, ako aj citovaná judikatúra). Okrem toho, ak ustanovenie práva Únie môže byť predmetom výkladu viacerými spôsobmi, treba

uprednostniť ten výklad, ktorý svojou povahou zabezpečuje jeho potrebný účinok (rozsudky z 24. februára 2000, Komisia/Francúzsko, C-434/97, EU:C:2000:98, bod 21, a z 23. novembra 2023, EVN Business Service a i., C-480/22, EU:C:2023:918, bod 37, ako aj citovaná judikatúra).

44 Napriek jazykovým variáciám uvedeným v bode 42 tohto rozsudku treba uviesť, že v kontexte článku 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436, každý jazykový výraz, či už odkazuje jednoznačne na držbu alebo odkazuje skôr na myšlienku skladovania alebo uskladnenia, predpokladá disponovanie faktickou mocou nad dotknutými tovarmi, a teda určitou kontrolou. V každom prípade, ako pripomenul generálny advokát v bode 54 svojich návrhov, toto ustanovenie patrí do rámca ustanovení, ktoré majú za cieľ poskytnúť majiteľovi ochrannej známky právny nástroj umožňujúci mu zakázať, a teda zastaviť akékoľvek konanie tretej osoby používajúce takéto označenie, za podmienok uvedených v článku 10 ods. 2 tejto smernice. V tejto súvislosti každá tretia osoba, ktorá priamo alebo nepriamo ovláda vykonanie aktu, ktorý predstavuje používanie, musí byť považovaná za skutočne spôsobilú ukončiť toto používanie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. apríla 2020, Coty Germany, C-567/18, EU:C:2020:267, body 37 a 38, ako aj citovanú judikatúru).

45 Z toho vyplýva, že pojem „skladovať“ uvedený v článku 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436 sa vzťahuje nielen na prípady, v ktorých tretia osoba vykonáva priamu a účinnú kontrolu nad dotknutými tovarmi, ale aj na prípady, v ktorých má nepriamu, ale napriek tomu účinnú kontrolu nad týmito tovarmi, keďže má kontrolnú alebo riadiacu právomoc nad osobou, ktorá nad nimi má priamu a účinnú kontrolu.

46 Ak by sa toto ustanovenie uplatňovalo len na tretiu osobu, ktorá má priamu a účinnú kontrolu nad dotknutými tovarmi, majiteľ ochrannej známky by nemohol dosiahnuť vydanie príkazu na zdržanie sa konania voči hospodárskemu subjektu, ktorý s cieľom ponúkať alebo uviesť tieto tovary na trh bez súhlasu majiteľa ochrannej známky, tieto tovary odovzdá poskytovateľovi služieb, aby na tieto účely zabezpečil služby, ako je uskladnenie alebo preprava uvedených tovarov. Ako uviedol generálny advokát v bode 62 svojich návrhov, takýto výklad by bol nezlučiteľný s účelom smernice 2015/2436 a zbavil by ochranu, ktorú táto smernica zaručuje, časti jej potrebného účinku.

47 Vzhľadom na tieto úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436 sa má vykladať v tom zmysle, že na „skladova[nie]“ tovaru pod označením v zmysle tohto ustanovenia, za podmienok uvedených v článku 10 ods. 2 tejto smernice, stačí mať kontrolnú alebo riadiacu právomoc nad osobou, ktorá má nad týmto tovarom priamu a účinnú kontrolu.

O trovách

48 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. **Článok 10 ods. 3 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok**

   sa má vykladať v tom zmysle, že:

   majiteľ ochrannej známky chránenej v členskom štáte môže tretej osobe zakázať, aby na území iného členského štátu, za podmienok uvedených v článku 10 ods. 2 tejto smernice, skladovala tovary pod týmto označením, s cieľom ponúkať ich na predaj alebo ich uviesť na trh v členskom štáte, v ktorom je táto ochranná známka chránená.

2. **Článok 10 ods. 3 písm. b) smernice 2015/2436**

   sa má vykladať v tom zmysle, že:

   na „skladova[nie]“ tovaru pod označením v zmysle tohto ustanovenia, za podmienok uvedených v článku 10 ods. 2 tejto smernice, stačí mať kontrolnú alebo riadiacu právomoc nad osobou, ktorá má nad týmto tovarom priamu a účinnú kontrolu.

Podpisy